

едноплеменитѣ си едновѣрци въ България. Най-послѣ съ приемане на християнството многобройнитѣ славянски поданици щѣли да се привлѣкатъ още повече да поддържатъ върховната властъ на великия канъ срѣщу господствуващото тогава българско болярство, а съ това и да спомогнатъ за създаване на такава абсолютна властъ въ България, каквато имало тогава въ Византия.

Покръстване на българитѣ. Като се договорилъ съ византийцитѣ да се покрѣсти, Борисъ изпратилъ въ края на 863 г. нѣколко видни боляри въ Цариградъ да съобщятъ официално за неговото рѣшение, да подпишатъ уговорения миръ и да поискатъ духовни лица. Когато условията на мира били подписани, изпратенитѣ боляри, за да покажатъ, че тѣхниятъ господаръ искрено желае да приеме християнството, сами се покрѣстили още въ Цариградъ, слѣдъ което заминали за България, придружени отъ духовни лица, които били отредени да покрѣстятъ Бориса и народа му. Тогава въ началото на 864 г. се започнало прѣминаването на българския народъ въ християнство. Борисъ билъ покрѣстенъ навѣрно въ столицата си и то отъ единъ нарочно изпратенъ отъ Цариградъ архиерей, а при приемане на светото кръщение, за да поласкае византийския императоръ, нарекълъ се по името му Михаилъ. Едноврѣменно съ Бориса били покрѣстени както всички служители и войници въ двореца му, така сжщо и по-първитѣ боляри, а слѣдъ това изпратенитѣ свещеници започнали да кръщаватъ народа. Отначало българитѣ се кръщавали охотно, но скоро мнозина започнали да негодуватъ отъ новата вѣра, която ги стѣснявала въ живота, като имъ забранявала да водятъ повече отъ една жена и ги заставлявала да постятъ. Отъ това незадоволство се възползували нѣкои отъ виднитѣ боляри, които ясно виждали, че съ въвеждане на християнството ще загубятъ властта си въ държавата; затова тѣ разбунтували народа, който обкржжилъ палата на Бориса и започналъ да кръщи, че каганътъ му далъ лошъ законъ. Боляритѣ искали да убиятъ Бориса и да поставятъ на мѣстото му езичникъ; но той излѣзълъ съ своитѣ въоръжени хора, разпрѣсналъ тълпата, хваналъ